

Bognár Anna

Tiszta szándék

➔ *Formák a mindenségből* – Király Ferenc szobrász-
művész retrospektív kiállítása a Várkert Bazárban

Király Ferenc Munkácsy-díjas szobrászművész életműve a hazai és a szlovéniai kortárs képzőművészeti szférát egyaránt színesíti és gazdagítja. A Szlovéniában élő és alkotó művész ars poeticája tömör, egyszerű és letisztult; munkái híven tükrözik vissza a művészi hitvallást. „*Tiszta formákkal hazudni nem lehet*” – vallja az alkotó, akinek kedvenc alapanyaga a kő, de a fa és a bronz megmunkálása során is professzionális mesterségbeli tudásról tesz tanúbizonyságot. A szó klasszikus értelmében kreátor, teremtő; témaválasztásaiban a genesis, az emberi kultúrák, a természet, a test fogalomköréit járja körül. Dolgozik fával, bronzal, kővel, kisplasztikákat és életnagyságú szobrokat is alkot. Nem elefántcsonttoronyba húzódó, öntörvényű művész, szívén viseli a következő művésznemzedék pályáját, társadalmi felelősségvállalásáról tesz méltó tanúbizonyságot azzal is, hogy társszervezője a Lendvai Nyári Nemzetközi Művésztelepnek. Nagyon egyedi látásmóddal bíró képzőművész Király Ferenc, fiatalkori és érett alkotásai is csak rá jellemző jegyeket viselnek. Bár jól gondolkodik szimbólumrendszerekben, diszkrét utalásokban, a nőiséget, testiséget megjelenítő szobrai azonban mégis olykor túl direktnek, túl objektíven szenttelenek. Az *Ósidol* szókimondó pórségénél sokkal többet ad a maga lágy íveivel az absztrakt *Egyben*.

Lényeglátása, anatómiai tudása és kreativitása nyilvánul meg az egy-egy mozdulatot, gesztust ábrázoló munkáiban. A bronzból készült, antropomorf *Bók* sokrétű üzenettel bír. Egyszerre hordozza a meghajló, már-már görnyedt pózban álló ember szívélyes, kedveskedő alázatosságát, és egy növény szilárd egységét; a gyökérszerű talapzat allúzió a fára. A hol fényes, hol érdes felszín és a szimmetriatengely-szerű választóvonal érdekes hangsúlyt adnak a felületi megmunkáltság és a formai komplexitás önmagán túlmutató dimenzióinak. A *Megkövesedés* játékos és bájos, a bátor címadás szellemes művészi intenciót takar; míg a posztamens kő, addig

maga a megkövesedést ábrázoló szobor bronz. Első ránézésre egy Pompeii városában talált leletre asszociálhat a szemlélő, a láva és a hamu által kővé dermedt emberi alak körvonalai rajzolódhatnak ki a formákból. A *Szétválasztva* és a *Metamorfózis* absztrakt formavilága elgondolkodtató, változatos képzetársításokra ad alkalmat, nagy előnye mindkét alkotásnak, hogy minden szögből sokat mond, nem csak egy 'arca' van, nem csak szemből érdekes. A térplasztikák alapkövetelménye a körbejárhatóság élményének megteremtése; Király Ferenc kompozíciós készsége sokoldalú, mindig fantáziadús megoldásokkal él. Mindkét nonfiguratív plasztika kérdéseket vet föl, gondolatsorokat indít el, és olyan egyedi dinamikájuk, lendületük van, hogy bár természetesen statikus alkotásokról van szó, mégis, mintha mozgásban lennének a formák, ívek, vonalak.

Az amorf *Bohóc* puritán, egyszerű, letisztult. Játékos és pajkos. Karakterében az *Ósidol*-kompozíciókhoz hasonlít. A fa posztamensre helyezett, márványból készült *Jel I* a maga egyszerűségében is igen különleges. A szobor két fő íve organikus egymáshajlásában, összeérésében egy rendkívül izgalmas kompozíciós teret nyit meg, a szobor 'lyukassá' válik, a szobron át lehet nézni, így transzparens és tömör egyszerre; valóban jellé változik, szimbolikus jelentéshordozóvá.

Király Ferenc szobrászművész retrospektív kiállításán a figyelmes szemlélő képet kap egy sokoldalú művész pályájának különböző állomásairól, művésznyelvének változatos megnyilvánulásairól. Kiváló kezdeményezés, hogy az impozáns Várkert Bazár otthont adott az életmű-kiállításnak, amely főhajtás a művész munkássága előtt, ugyanakkor unikális bemutatása egy egyedi formanyelvű művész meghatározó alkotásainak.

Az írás a Nemzeti Tehetség Program NTP-NFTÖ-16-0117-es kódszámú pályázati támogatásával valósult meg.